

కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలోనే జాప్రాయ నిస్తున్నారు. రష్యన్ విప్లవానికి రూపుదిద్దిన శాస్త్రీయ సోషలిజం సిద్ధాంతాలవల్ల ఆయ

విద్యమద దృష్ట కంద్రకంవాలని జాప్ర ఆంటారు. వర్తమాన కాలంలో ఉర్దూసాహిత్య

నలు శ్రోతంను ప్రజావితంవైయగలుగు తున్నాయి అనిఅంటారు సర్దార్ అలి జాప్ర. అయినప్పటికీ ఉర్దూ భాషను అర్థం

యాన్వీనజ్జార్ జహార్. కైపి ఆజ్మీ వంటి మహాన్నత సాహితీవేత్తలు సాహితీరంగాన్ని విలిన రోజులవి" అంటారు జాప్ర.

“శంభో శివ శివ సాంబశివ శివ కైలాసవాస సాంబ శివ శివ”

ఒక్క నిమిషం అర్థం కాలేదు శంకరానికి. స్కూలర్ పార్క్ చేసి మెల్లగా ఇంట్లోకి తిరిగి చూశాడు. ఇల్లంతా డిడి కడ్డల వాసన. చుట్టూ జనం. పూలు. పళ్ళలో నిండిన దేముడి వలూలు. పెద్ద పెద్దగా పాడుకుంటూ భజనలు, చిన్నా పెద్ద తేడా లేకుండా ఆ వీధి, వీధి శంకరావు ఇంట్లోనే ఉన్నారు.

ఈ రోజు శివరాత్రి కదా అమ్మ పూజ చేసుకుంటున్నదేమోలే అనుకుంటూ నెమ్మదిగా లోపలికి అడుగేశాడు.

“వచ్చావా నాన్న, నా జన్మ సార్థకమయిందిరా శివుడా. నేను ఇన్నిరోజులనుంచి చేసిన పూజలు ఫలించి ఆ స్వామి నాకు మోక్షం ప్రసాదించడానికి రథం పంపుతానని సందేశం పంపాడురా నాన్న. ఇక నుంచి నేను కూడా ఉండను. నీ సంసారం జాగ్రత్తగా చూసుకోనాన్న. కామాక్షి అనలే పిచ్చిది. పిల్లల్ని, దాన్ని బాగా కనిపెట్టుకుని ఉండు. ఆపీసు అవగానే తిన్నగా క్షణికి వెళ్ళి ఏ అర్థరాత్రి రాకుండా సరాసరి ఇంటికి వచ్చి ఇంటి బాధ్యత వట్టించుకో.” ఇంత సేపు మాట్లాడిందే ఎక్కువనుకుంటూ మళ్ళీ భజనలో మునిగిపోయింది పార్వతమ్మ.

అమ్మ మాట్లాడేదేమిటో అస్సలు అర్థం కాలేదు శంకరావుకు. నెవేద్యానికి పరమాన్నం. పులిచెయ్యార చేసే హడావిడిలో మునిగిపోయివుంది కామాక్షి.

“ఏమిటిదంతా”? చిన్నగా అనబోయి పెద్దగా అరిచాడు.

“నెమ్మదిగా మాట్లాడండి. మీ అమ్మ గారికి ‘శివుడు’ కనిపించాడట. ఈ రాత్రి తెల్లారేలోగా ఆవిడకు మోక్ష ప్రాప్తి కలిగిస్తాడట. రథం పంపి అందుకే ఆయన నామ స్మరణ చేస్తూ సిద్ధి పొందుతానని ఈ ఏర్పాట్లన్నీ చేశారు. అందరూ కలిసి శాంతి చేస్తున్నారు” కళ్ళు మూసుకుపోతూ ఎంతో భక్తిగా చెప్పింది కామాక్షి.

“ఏ చెప్పేక్కోదా మీ అందరికీ. శివుడు కనవడటమేమిటి? మోక్షప్రాప్తి ఏమిటి? రథం పంపటమేమిటి? మనం ఏమన్నా రామాయణ కాలంలో ఉన్నా మనుకుంటున్నారా? ఇది 20వ శతాబ్దం తెలుసా? అసలు జరిగిందేమిటి? సరిగ్గా చెప్పి ఏద్య? అమ్మనేమీ అనలేక అసలు జరిగిందేమిటో తెలియక, జరుగుతున్నది అర్థం కాక కామాక్షి మీద విసుక్కున్నాడు.

“అదికాదండీ. ఈరోజు శివరాత్రి కదా. మీ అమ్మగారు ఉపవాసం ఉన్నారు. సాయం

త్రం మళ్ళీ తలస్నానం చేసి దీపారాధన చేయడానికి శివాలయానికి వెళ్ళారు. అక్కడ ఆవిడకు బోయి కనపడిందట. కనపడి సందేశం పంపిందట.” ఎక్కడ అరుస్తూ అని నెమ్మదిగా చెప్పింది కామాక్షి.

ఫకాలున నవ్వాడు శంకరావు. ఈ రోజుల్లోకూడా అలాంటివి జరగటం ఏమిటి అనుకుంటూ మళ్ళీ హాల్లోకి వెళ్ళాడు.

“రా, రా నాన్న. కాళ్ళు కడుక్కుని వచ్చావా? దా కూర్చో. నువ్వు కూడా దణ్ణంపెట్టుకో. అందుకే నీకు కూడా ఆయన పేరు పెట్టుకుని ఎప్పుడూ ఆయన నామస్మరణ చేసుకున్నాను. చేసిన పుణ్యం డిరికి పోయిందా? నువ్వు కూడా నా తరువాత పూజలు చేస్తూ ఉండు. కొన్నిరోజులకి నీకు కూడా మోక్షం ప్రాప్తిస్తుంది.” పుర్య పుర్యలో మాట్లాడుతూ కూడా భజన చేయటం మాత్రం మానలేదు పార్వతమ్మ.

“అమ్మా? నువ్వు పాఠశాలవేమో? అసలు జరిగిందేమిటి? ” ఫైరింజనోలా ఎక్కడ మీదపడుతుందో అన్నట్లు చిన్నగా అడిగాడు.

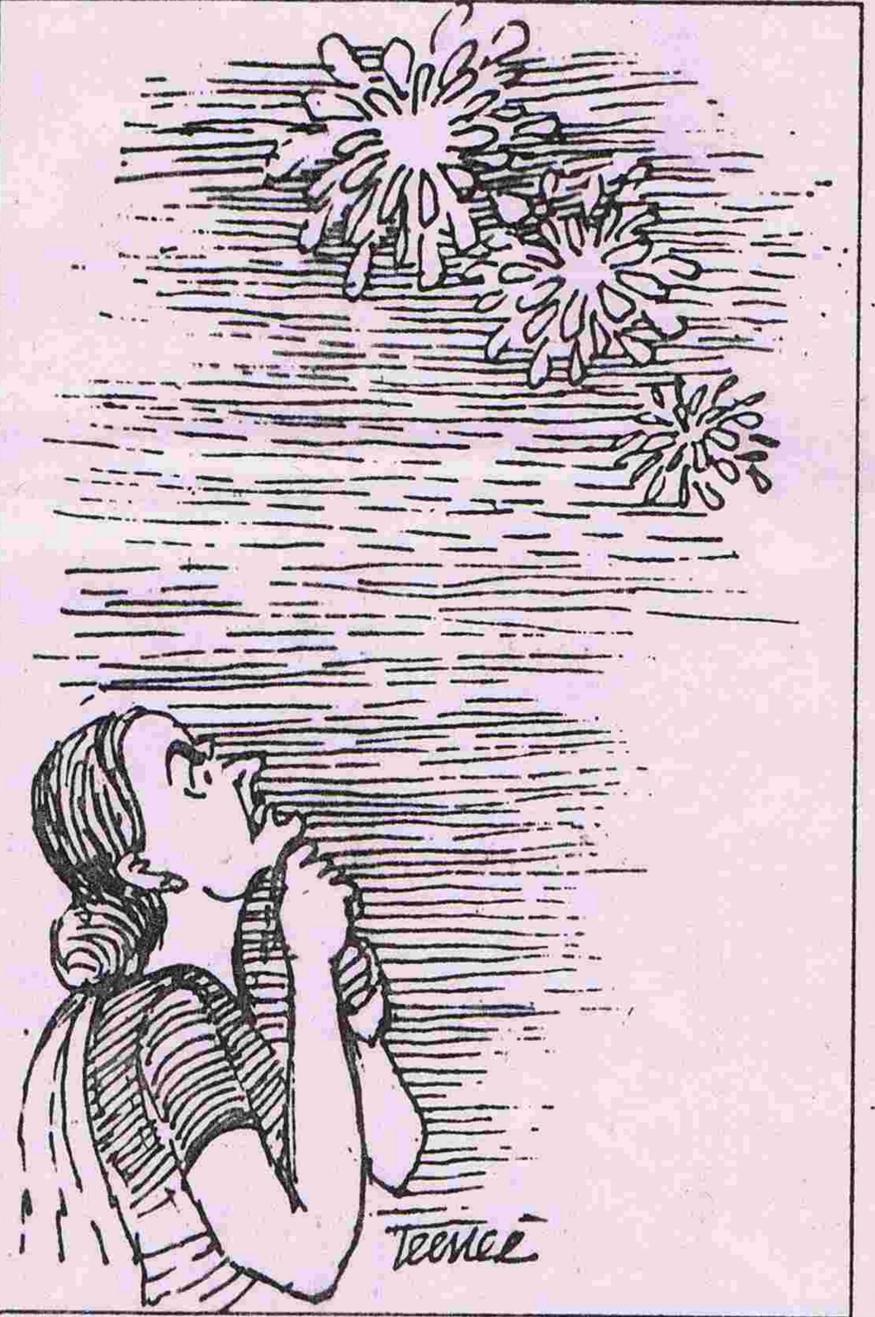
“నేను పాఠశాలమేమిటిరా నాయనా? నాక్కాళ్ళు ఆ దేవదూత నాకు కనిపించాడు. ముందు బోయితిలాగా కనపడి రంగు రంగుల వలయాలుగా ఏర్పడి నాకు సందేశం ఇచ్చి మాయమయి పోయాడారా. నేను బోందిలో కైలాసానికి వెళ్ళిపోతున్నాను” భక్తి పారవశ్యంతో మునిగిపోయింది.

“శివరాత్రి కాబట్టి జాగరం చేయవద్దు అని నేను అనను. కానీ జరిగిందేమిటో తెలుసుకుందామమ్మ. ఎక్కడో పాఠశాలు జరిగింది.” నర్తి చెప్పడామన్నట్లు చెప్పబోయాడు.

“పాపాత్ముడా? ఆ భగవంతుని పేరు పెట్టుకుని కూడా ఆయన్ని నమ్మనా? ఇదేం కలికాలం రా నాయనా? కనపడిందని చెబుతున్నా నమ్మవేం. నీ ఖర్మ. నువ్వు

మాస్తూ ఉండు. ఆ పుణ్యం నీకు దక్కే యోగంలేదు” వాడిక బాగుపడడం అన్నట్లు తన ద్యాసంలో మునిగిపోయింది పార్వతమ్మ.

చేసేదేంలేక ఈ రాత్రి ఈ భజన కార్యక్రమంలో ఎలాగూ నిద్ర ఉండదు కాబట్టి బయట లాన్లో కుర్చీకాసుకుని ఏదో మాగజైన్ తిరగేస్తూ కూర్చున్నాడు

ఈ వారం కథ

బాంబితో స్వర్గం

నంబూరు దాక్షాయణి

శంకరావు.
శంభో శివ శివ సాంబశివ శివ
శంభో శివ శివ సాంబ శివ శివ
కైలాస వాస పార్వతి వల్లభ

గోం గోంగా ఒక శృతి. రాగం. తాళం లేకుండా అరుస్తున్న ఆ అరుపులు వింటూ తనకి శివరాత్రి జాగరం తప్పట్టు అనుకుంటూ కుర్చీలో జారిగిలపడ్డాడు.

“పేపర్ సార్

ఉరిక్కిపడ్డాడు శంకరావు ‘అమ్మో’ అప్పుడే తెల్లారింది. అంటే ఇక్కడే నిద్ర పోయానన్న మాట అనుకుంటూ పేపర్ తీసుకున్నాడు చేతిలోకి. సన్న సన్నగా భజన వినిపిస్తున్నది. “అందరూ అలిసి పోయారన్నమాట” నవ్వుకున్నాడు.

“వినువీధుల్లో వింత రంగులు” హెడ్లింగ్ చూడగానే నిద్రమత్తు వదిలి పోయింది. అక్షరాల బారుల వెంట పరుగెత్తింది శంకరావు చూపు.

వారం కథ

తానీ స్వర్గం

కు దాక్షాయణి

మాస్తూ ఉండు. ఆ పుణ్యం నీకు దక్కేయరు. యోగం లేదు" వాడిక బాగుపడదు అన్నట్లు దల. తన ద్యానంలో మునిగిపోయింది పాఠ్య క్షణ మాక్షి. చేసేదేంలేక ఈ రాత్రి ఈ భజన ఈ కార్యక్రమంతో ఎలాగూ నిద్ర ఉండదు మిటి కాబట్టి బయట లాన్లో కుర్చీకానుకుని ఏదో మాగజెన్ తిరగేస్తూ కూర్చున్నాడు

శంకరావు.
శంభో శివ శివ సాంబశివ శివ
శంభో శివ శివ సాంబ శివ శివ
కైలాస వాస పార్వతి వల్లభ

గోల గోలగా ఒక శృతి, రాగం, తాళం లేకుండా అరుస్తున్న ఆ అరుపులు వింటూ తనకి శివరాత్రి బాగారం తప్పట్టు అనుకుంటూ కుర్చీలో జారిగిలపడ్డాడు.

"పేపర్ సార్ డిక్టేషన్లు ఇంకా 'అమ్మో' అప్పుడే తెల్లారింది. అంటే ఇక్కడే నిద్ర పోయానన్న మాట అనుకుంటూ పేపర్ తీసుకున్నాడు చేతిలోకి. సన్న సన్నగా భజన వినిపిస్తున్నది. "అందరూ అలిసి పోయారన్నమాట" నవ్వుకున్నాడు. "వినువీడుల్లో వింత రంగులు" హెడ్లింగ్ చూడగానే నిద్రమత్తు వదిలి పోయింది. అక్షరాం బారుల వెంట పరుగెత్తింది శంకరావు చూపు.

"శుక్రవారం రాత్రి 7 గంటల సమయంలో ఆకాశంలో దక్షిణం వైపున కాంతి వంటమైన రంగు రంగుల నాలుగు గోళాలు దర్శనమిచ్చాయి. రంగులు క్షణక్షణానికి ముదురు రంగులకు మారుతూ చిత్ర విచిత్ర రీతిలో అదృశ్యమయ్యాయి. శ్రీహరికోట షార్ ప్రాంతంలోని వారిలో ప్రస్తావిస్తే అసలు విషయం తెలిసింది. షార్ కేంద్రం నుండి "ఆర్.హెచ్.560" అనే రాకెట్ను ప్రయోగించారట. టీవీలో మధ్య మధ్య ఏర్పడే అవాంతరాలను తెలుసుకునేందుకు ఈ రాకెట్ను ప్రయోగించారు. రాకెట్లో లిక్వియం, బేరియం అనే రసాయనిక పదార్థాలను విడిచినట్లు తెలిసింది....."

పెద్దగా నవ్వు వినపడి, తెల్లవారూ భజన చేసి అలిసిపోయిన జనం ఏం జరిగిందో అని బయటకు పరుగెత్తుకు వచ్చారు.

పేపరు పట్టుకుని పడిపడి నవ్వుతున్న శంకరావుని చూసి 'రాత్రి మనం పూజ చేస్తుంటే ఎక్కిరించాడుగా దేముడేమన్నా శంకువాడేమో. పిచ్చి పట్టించేమో లేక పోలే ఆలా ఎందుకు నవ్వుతాడు" అందరూ తలా ఒక విధంగా మాట్లాడుకుంటున్నారు.

"ఓరి దేముడో..... నే చేసిన పూజ అన్నీ ఏమైనాయి. నా కొడుకు తెలియక తప్పచేసినా నేను చేసిన పుణ్యం అన్నా అక్కడరకు రాలేదా? నా తండ్రి! నీకెంత కష్టం వచ్చిందిరా నాయనా? ఇప్పుడు నేను మనశ్శాంతిగా స్వర్గానికి ఎలా వెళ్తున్నా రో తండ్రి." కొడుకుని పట్టుకుని పెద్దగా ఏడ్చింది పార్వతమ్మ.

ఒక్కక్షణం ఖంగు తిన్నాడు శంకరావు. మరీ అంతలా నవ్వుకుండా ఉండాలిందని. మనస్సులో లెంపలేసుకుని.

"ఒక్కసారి అందరూ పేపరు చూడండి. నాకొచ్చిన రోగం ఏం లేదు. నేను నిక్షేపంగా ఉన్నాను." అంటూ పేపర్ వాళ్ళ మీదకు వదిలి తాపీగా లేచి ఒళ్ళు విరుచుకున్నాడు.

ఒక్కసారి పేపరు మీద పడ్డారు భక్తులు అంతా. పేపర్లోంచి ఒక్కొక్కళ్ళ మొహాలు వ్రేలాడేసుకుంటూ బయటికి వచ్చాయి "రాత్రి తెల్లవారూ చేసిన భజన కార్యక్రమమంతా" వ్యర్థమేనా అన్నట్లు.

అప్పుడు గుర్తుకొచ్చింది. అందరికీ టైమ్-అప్ సులు, స్కాళ్ళు, కాలేజీలు, వంట కార్యక్రమాలు, ఎవరిదోవన వాళ్ళు పరుగెత్తారు కార్యోన్ముఖులై.

మహాన్నల సాహితీవేత్తలు సాహితీరంగాన్ని ఏలిన రోజులవి" అంటారు బాప్. వ్యతిరేకిస్తూ వారు ఈ విధంగా వీరనన తెలియజేశారు.

రోగాలు కుదిరే 'బురద'

రవ్వలోని పల్లవమువలన తీరంబోయి 'వినపా' తోరియో' అనే ప్రదేశం ఉంది. అక్కడికి రెండు మైళ్ళ దూరంలో మొయినాక్ అనే సరస్సు వుంది. దానిలో నీరు ఉప్పుగా ఉంటుంది. గిరింలో నముద్రులలోని నీరు దానిలోకి ప్రవేశించేది. అది ఇప్పుడు నముద్రానికి, దానికి సంబంధం లేదు. ఆ ఉప్పునీరు అవిరి కావడం వల్ల సరస్సులోని నీటి సాంద్రత ఎక్కువగా వుంటుంది. ఇది 'బురద' నీటి సాంద్రత కన్నా ఎక్కువ. ఈ సరస్సు నీటిలో సోడియం క్లోరైడ్, బ్రోమైడ్, పొటాషియం సల్ఫేట్, మిగ్నీషియం, అయోడైడ్లతో పాటు అనేక పెండ్రియ వస్తువులతో నిండి వుంటాయి. ఎక్కువలోయ లేని ఆ నీటి అడుగున వున్న బురదలో 'ఫ్లోరైడ్' కనీసం సెల్సియస్ ఉండడం వలన దాని వాసన మూలుగా వుంటుంది. గత శతాబ్దంలో పుగాజీ అనే ఉప్పుగని వాచ్మెన్ అది వృద్ధ సైనికునికి సంధి వారం వ్యాధి రాగ ఆ సరస్సులోని బురదలో వెచ్చం చేసి ఆరోగ్యాన్ని చేకూర్చాడు. దానితో మొయినాక్ సరస్సు ఖ్యాతి నలుదిక్కులా వ్యాపించింది. పుగాజీ, రోగాలకు ఆ బురద శరీరం నిండా పురిమి, ఆ తరువాత ఆ నీటితోనే ఖగివారు. క్రమేణా సంధి వాల్చు వాళ్ళును ఇగ్నిపోలాయి. మొయినాక్ సరోవరం బురదలో శరీరం సాంద్రతానికి, ప్లూగ్లకు కావలసిన అనేక పదార్థాలున్నాయి. ఆ బురద పూయటం వలన శరీర సాంద్రతకు ద్వితీయకృతమవుతుంది. నాళ్ళును, దురదలకు కారణమైన రసాయన పదార్థాలు, క్షీణులు ఆ బురద లేవనం వల్ల శరీరం నుంచి వివర్ణించబడతాయి. ఈ వికీర్ణలో బురదను శరీరంపై బాగా మందంగా లేపనంగా రాస్తారు. కొద్ది గంటల తరువాత ఆ నీటితో ప్లాగం చేయబడ్డారు. ప్రస్తుతం ఈ వికీర్ణ వేద్య విపులుల అధ్యయనంలో కొనసాగుతున్నాం.

Teenee